УКАЗ

попечитељству финансије.

По правчини тој, што се, по извјестију попечитељства финансије, учињеном Совјету под 28. пр, м. II № 2010, с досадашњим правитељственим приходима немогу више трошкови, који се на постојеће земаљске потребе чине, подмиривати, и по собственом увиђењу из текући дела, касателно истинити многостручни по очевидним потребама чињени, а не редко умножавајући се правитељствени трошкова, Совјет је по сили устава §. 12. В. рјешио, и ја сам одобрио, да се данак, који се је од 1839. год. досад у 5 талира с главе на главу годишње состојао, од Митрова дне тек. год. на 6 талира повиси, као што је и пре био.

Рјешеније сво попечитељству финанције сообшчавајући, препоручујемо му, да указ овај у дјејство преведе и обнародује.

В № 1635,
9. Декемврија 1841.
у Бјеограду.

МИХАИЛ М. ОБРЕНОВИЋ с. р.
(М. П.) КЊАЗ СРПСКИ

Представник кнажески и попечитељ иностранм дјела, генерал-мајор и кавалер.
Ђорђе Протић с. р.

(Уз овај указ издана је и следујућа)

ПРОКЛАМАЦИЈА

Љубезни народе Србски!

Какогод што је дужност правитељства непрестано старати се о ползи народа свога, о напредку његовом, и о безбједности обштој и свакога понаособ, тако је исто и народа дужност, да он своме у благим намерама његовим у помоћ притиче, и њега у томе подпомаже. Взајмност је ова свуда па и код нас необходимо нуждна, и без ове не само што се никакога цјел правитељства постићи не може, него и оно што је већ постигнуто и докучено изгубити и упропастити би се морало. Ово је љубезни народе Србски! такова јасна и неоспорима истина, да никакови доказателства не потребује, и зато нека ти је свагда то на уму, да помоћ она коју правитељство од тебе иште, иште је за тебе самог, за твоју безбједност, славу и узвишење.

Уставом, који су премилостиви цареви: господствујући и покровитељствујући, народу Србском даровали, одређена су толика надлежателства, званија, чиновници и служитељи; сво то за безбједност цјелога народа вообште и свакога Србина по наособ. По смислу истог устава завело је правитељство гарнизоно војинство, које је за обдржаније мира и поредка необходимо нуждно. Заведени су по границама карантини и састанци и ови су са нуждним числом кордона снабдевени, једно за чување да се кужне и друге заразителне болести у Отечество наше не увуку, а друго да нам зли и рђави са стране људи какову штету не учине. К томе, у отечеству нашем заведене су веће школе и за веће науке: у овима приуготовлавају се младићи једни за чинове сијашчеческе, а други за остала правитељствена званија. Из ови школа имамо ми већ и свјашченика и други за правитељствену службу